

"Conferințele despre frumos - Interferența artelor"

DICHTERLIEBE
dragoste de poet
Lied - URİ

Organizator:

Dana Vlad, Radio Pro Fm Lider Fm

Campania "Dăruind vom dobândi - Fă un om fericit"!

Cumperi și donezi câte bilete vrei tinerilor sau mai puțin tinerilor melomani lipsiți de mijloace financiare!

miercuri, 30 martie 2016, ora 18.00

MUZEUL DE ARTĂ VIZUALĂ GALAȚI, Bl. V3, Str. Tecuci nr. 7

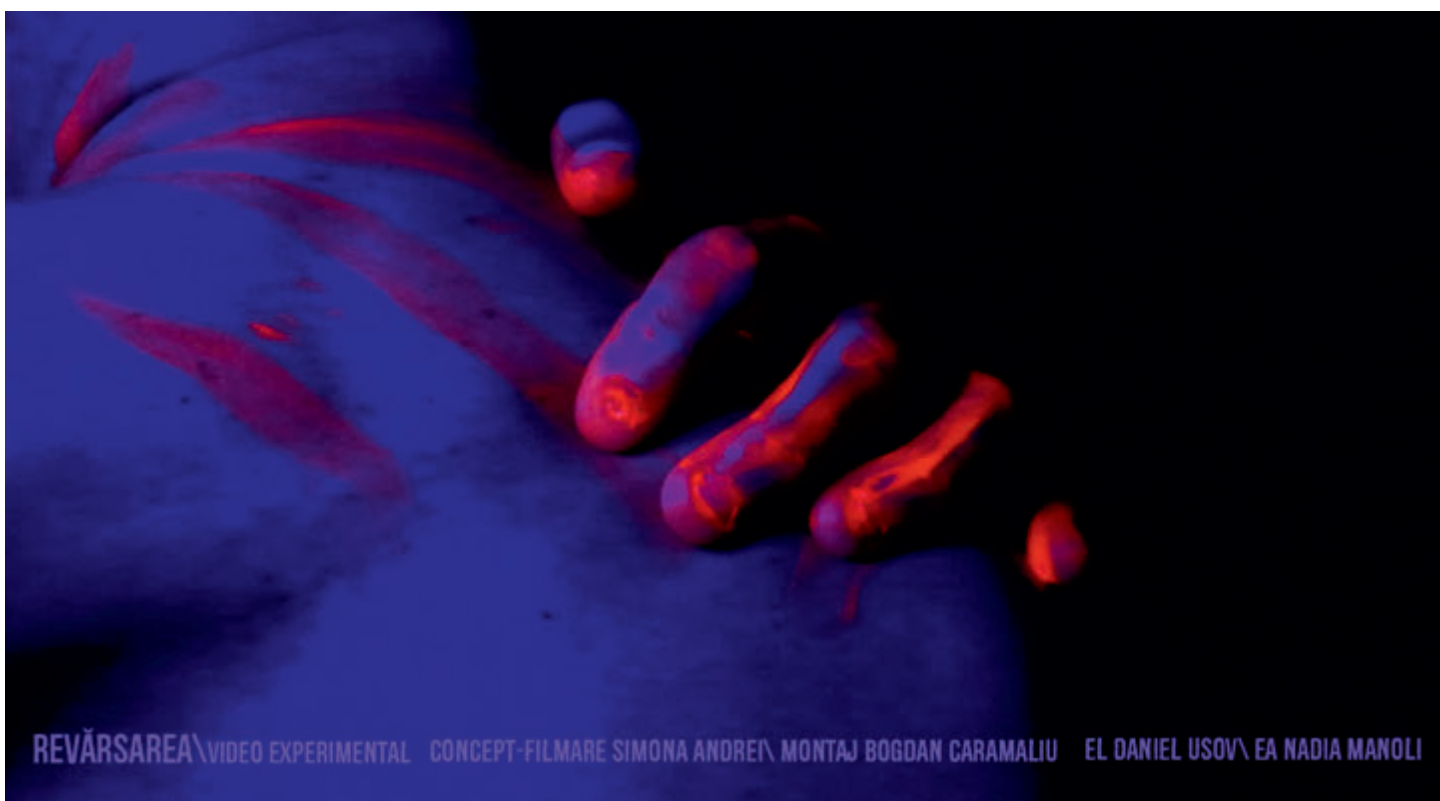
"Conferințele despre frumos - Interferența artelor"

Simona Andrei

A absolvit Facultatea de Filosofie din cadrul Universității Dunărea de Jos, Galați, în anul 2007. Descoperă fotografia imediat după terminarea cursurilor și se lansează într-o aventură autodidactă de însușire a limbajului fotografic, artistic și tehnic. Începe activitatea expozițională prin admiterea câtorva lucrări în cadrul Salonului Național de Artă Fotografică "Eva", Slatina, decembrie 2007. Prima expoziție personală intitulată "Dor de Eva" are loc în februarie 2008 la Galați și este găzduită de Centrul Cultural Dunărea de Jos. În același an primește premiul întâi la secțiunea portret a Salonului Național de Fotografie "Dan - Mihai Călinescu", Craiova.

Urmează o serie de expoziții personale (*Cușca*, 2009; *Semn de apă*, 2010; *Absinth*, 2011; *Oamenii așteptare*, 2013; *Baroque en noir*, 2014; *ERR*, 2015), trei coperti de carte ("Între cer și pământ", Mirela Burhuc, 2010; "Luna ielelor", Geraldine Ghineț, 2013; "Eu, Henric al ∞-lea", A.G. Secară, 2015), colaj de fotografie pe volum în Tabăra de Creație "Altfel"/Athanon, 2013 și o instalație video în colaborare cu Centrul Cultural Dunărea de Jos, Galați, proiectul "cArtEsențe", 2013.

The Flood - Revărsarea Video experiment

Sub revărsarea fluviului și a primăverii, doi îndrăgostiți se așteaptă unul pe celălalt, în izolare. Inundația creează o stare de necesitate, o presiune interpretată atât fizic cât și emoțional, iubirea este o revărsare, dar dublată de așteptare devine chinuitoare, făcându-i pe cei doi fericiți și nefericiți în același timp.

Lentoarea valurilor, impozanța cu care fluviul crește și inundă malurile este contextul unei iubiri în absență. Sub apele revărsate, cei doi așteaptă, pierduți în gânduri, măcinați de dor, transformându-se, schimbând măști, pierzând și recăpătând speranța. Există o mișcare în doi timpi: expansivitatea fluviului - dragostea care cucerește și adjudecă totul - și interioritatea emoțională - spaime, așteptare în van, iluzii, respirație care poartă privitorul între cele două planuri: fizic, exterior, real unde există o inundație și planul intim, subiectiv, subteran, unde cele două personaje își consumă drama așteptării în izolare. Deasupra lor începe viața, primăvară înflorită pe crengi aspre, amorțite.

Revărsarea este un video experimental, fără linie narativă, un colaj care invită la meditație, la întoarcere către interior, către propriul miez. Langoarea cadrelor evocă încetinirea timpului, aproape lipsa scurgerii lui, către un infinit care nu poate exista decât dincolo de cea mai mica unitate de timp.

Personajele prind viață grație actriței Nadia Manoli și a lui Daniel Usov.

DICHTERLIEBE DRAGOSTE DE POET

Lied - uri

Partea I-a:

Ciclul de 16 Lied-uri "DICHTERLIEBE "

Robert Schumann pe versurile lui Heinrich Heine

Partea a-II-a:

Vincenzo Bellini - Malinconia

Vincenzo Bellini - Vaga luna

Francesco Paolo Tosti - Ideale

Francesco Paolo Tosti - Tristezza

Tiberiu Brediceanu - Mult mă-ntreabă inima

Tiberiu Brediceanu - Bagă Doamne luna-n nor

Tiberiu Brediceanu - Cine m-aude cântând

Răzvan Săraru, tenor

După absolvirea Universității Naționale de Muzică din București în anul 2006, tenorul Răzvan Săraru devine prim solist al Teatrului de Operă și Balet "Oleg Danovski" din Constanța. În paralel susține o bogată activitate concertistică peste hotare, colaborând cu instituții muzicale de importanță majoră ca Münchner Philharmoniker, Zürich, Tonhalle, Deutschen Filmorchester Babelsberg, Berliner Symphoniker, Tokio Opera Philharmonie, dar și Orchestra Națională Radio alături de care participă în anul 2004 la înregistrarea compact discului "Oratoriul de Paști - Patimile și Învierea Domnului" de Paul Constantinescu, sub bagheta maestrului Horia Andreescu împreună cu artiști ca Eduard Tumagian, Mircea Moisa și alții.

Debutul în spectacol de operă a avut loc în anul 2004 pe scena Operei Naționale București în opera "Faust" de Ch. Gounod.

A primit diploma de excelență din partea "Uniunii Criticilor Muzicali" din România pentru Proiectul "Traviata 150", Marele Premiu "Ionel Perlea" la "Concursul de Interpretare a liedului" și multe alte distincții și premii.

Răzvan Săraru abordează cu deosebită plăcere atât repertoriul operistic cât și pe cel vocal-simfonic fiind prezent în Cardex-ul Societății Române de Radiodifuziune cu Ciclul de lied-uri „Dichterliebe” de R.Schumann și „7 Cântece pe versuri de Clement Marot” de G.Enescu.

Andrada Ștefan, pian

Licențiată a Academiei de Muzică "Gheorghe Dima" din Cluj, pianista Andrada Ștefan este absolventă a studiilor de Masterat în Stilistica Interpretării Muzicale - Specializarea Pian, la aceeași Academie din Cluj în anul 2012.

În prezent este profesor de pian la Colegiul Național de Arte "Regina Maria" din Constanța, orașul său natal și maestru corepetitor - colaborator permanent la Teatrul Național de Opera și Balet "Oleg Danovski", Constanța

În palmaresul său figurează importante premii la Concursuri naționale și internaționale: "Pro Piano", "Primavara artelor", "George Georgescu", Olimpiade Naționale de Interpretare, Concursul "Duo Pianistic".

A participat la cursuri de măiestrie susținute de Cordelia Hofer și Alexander Mullenbach din Salzburg, Austria, Georg Sava, Berlin, Germania.

DICHTERLIEBE DRAGOSTE DE POET

Ciclul de 16 Lied-uri "DICHTERLIEBE " Robert Schumann pe versurile lui Heinrich Heine

I

În minunata lună mai,
Când toți bobocii înfloreau,
În inima mea
Și dragostea se ivea.
În minunata lună mai,
Când toate păsările cântă,
Atunci i-am mărturisit eu ei
Dorul și dorința mea.

III

Roza, crinul, porumbelul, soarele
Pe toate laolaltă-n armonie le iubesc.
Nu le mai iubesc, iubesc doar pe
Cea mică, cea grațioasă, cea pură, pe cea unică.
Ea însăși, e fericirea dragostei întreagă,
E roză și crin și porumbel și soare.
Iubesc doar pe
Cea mică, cea grațioasă, cea pură, pe cea unică.

V

Sufletul vreau să-l ud
Între petalele de crin;
Crinul va cânta răsunător
Un cântesc despre ce mi-e drag.
Cântecul va înflora și face să tresare
Ca sărutul de pe buzele ei,
Pe care odată mi l-a dat
Într-o clipă dulce minunată.

VII

Și nu mă plâng.
Chiar dacă inima se frânge,
Iubire pierdută pentru totdeauna! Nu ma plâng.
Chiar dacă strălucești în sclipiri de diamante,
În noaptea inimii tale nu intră nicio rază,
Știu asta de mult timp.
Eu nu mă plâng.
Chiar dacă inima se frânge,
Te-am văzut într-un vis,
Am văzut noaptea din inima ta,
Și am văzut șarpele care se hrănește la inima ta
Am văzut, iubire, cât de jalnică ești.
Eu nu mă plâng.

II

Din lacrimile mele
Nenumărate flori îmbobocesc
Iar suspinele mele devin
Un cor de privighetori.
Dacă mă vei iubi, copile,
Florile toate ți le-oi da,
Și dinainte ferestrei tale va suna
Cântecul privighetorii.

IV

Când privesc în ochii tăi,
Suferința mea toată și durerea dispar
Dar când îți sărut gura
Mă simt din ce în ce mai bine.
Când odihnesc pe sânul tău,
Simt fericire ca din ceruri,
Dar când îmi spui: Eu te iubesc!
Amar trebuie să mai plâng.

VI

În Rin, în sfântul râu,
Se oglindește între valuri
Cu imensa sa catedrală,
Marele, sfântul Köln.
Catedrala e o imagine,
Pictată pe pielea aurită,
În sălbăticia vieții mele
Privea cu bunăvoință.
Îngerii și florile plutesc
În jurul Doamnei noastre,
Ochii, buzele, obrații,
Sunt ca ale persoanei ce-o iubesc.

VIII

Și dacă florile ar ști, cele mai mici,
Cât de rănită e inima mea,
Ar plânge alături de mine,
Ca să-mi ușureze durerea.
Și dac-ar ști privighetorile
Ce tristi sunt și bolnav,
Ar cânta din nou veselă
Melodia lor vindecătoare.
Și dacă mi-ar ști durerea,
Micile stele aurii,
Ar coborî din înălțimea lor,
Și mi-ar vorbi cu alinare.
Nici una dintre ele nu poate ști,
Un singur om doar, îmi știe durerea,
Doar ea a zdrobit-o
Ea mi-a rupt inima în bucăți,

IX

*Se aude cântec de flaut și vioară ,
Se aude și trompeta,
Dansează dansul nunții,
Iubita inimii mele.
Se aud bubuituri și clopote,
Tobe și goarne
Și printre ele suspină și gem
Iubiții îngeri.*

XII

*Într-o dimineață însorită de vară
Mă plimb prin grădină.
Florile murmură și vorbesc,
Dar eu mă plimb în tăcere.
Florile murmură și vorbesc,
Și ma privesc cu prietenie
Nu fi supărat pe sora noastră,
Omule trist și palid.*

XV

*Din vechile basme îmi face
Un semn cu mâna albă.
Se aude iar și cântă
Despre un tărâm magic.
Unde înfloresc florile colorate
În lumina aurie a serii,
Și cu parfum dulce strălucesc
Cu chipuri ca miresele.
Și copacii verzi cântă
Melodii străveschi,
În aer răsună secret
Și păsări ciripesc și ele.
Și imagini în ceață apar
Ca din pământ,
Și în aer dansează în cerc
Într-un cor minunat.
Și scânteii albastre ard
Pe fiecare vreasc și creangă
Luminile roșii aleargă
Într-un cerc sălbatic și haotic.
Și zgomotos țâșnesc izvoare
Din marmura colțuroasă,
Și straniu, în pâraie,
Se reflectă strălucind.*

X

*Când aud micul cântec cum sună
Pe care iubita mea cândva l-a cântat,
Inima mea vrea să-mi sară-n bucăți
De apăsarea sălbaticii dureri.
O sumbră dorință mă împinge
Spre înălțimile pădurii,
Acolo în lacrimi se desface
Imensa mea durere.*

XIII

*Am lăcrimat în somn,
Am visat că stai în mormântul tău
M-am trezit și lacrimile,
Încă îmi alunecau pe obraz.
Am lăcrimat în somn,
Am visat că m-ai lăsat.
M-am trezit și am mai plâns
Mult timp și cu amar.
Am lăcrimat în somn,
Am visat că încă mă iubeai,
M-am trezit și încă
Lacrimile merge curgeau neconținut.*

XI

*Un tânăr iubea o fată
Care a ales un alt băiat
Celălalt bărbat iubea o altă fată,
Și o luă de nevastă.
Și fata, din furie, luă
Primul bărbat
Care-i ieși în cale,
Tânărul s-a întristat foarte.
Dar este o poveste veche
Și totuși rămâne mereu nouă
Și oricine o trăiește
Va avea inima frântă*

XIV

*Te văd în fiecare noapte în visul meu
Te văd cum mă saluți prietenește,
Și plângând în hohote mă arunc
La picioarele tale dulci.
Te uiți la mine trist
Și dai din capul mic și blond
Din ochiții tăi se ivesc
Picături de lacrimi, parc-ar fi perle.
Îmi șoptești în secret un cuvânt
Și-mi dai o ramură de chiparos
Mă trezesc și ramura nu mai e,
Iar cuvântul l-am uitat.*

XVI

*Vechile cântece groaznice
Visele negre, amare
Să le-ngropăm acum
Să luăm un sicriu imens.
O să las niște lucruri aici,
Dar încă nu-ți voi spune ce,
Sicriul trebuie să fie mare
Mai mare decât butoiul Heidelberger.
Și adu-mi un catafalc,
Și scânduri groase și solide,
Trebuie să fie mai lungi
Decât podule de la Mainz,
Mai adu-mi și doisprezece uriași
Trebuie să fie mai puternici
Decât Sfântul Cristofor
Din Domul din Köln, de pe Rin.
Trebuie să ducă sicriul
Și să-l înece-n mare
Pentru că așa un sicriu mare
Are nevoie de-un mormânt imens.
Știi de ce sicriul
Trebuie să fie atât de mare?
Îmi aștern toată dragostea în el
La fel pun și durerea.*

Parteneri media:

Sponsori:

DICHTERLIEBE

dragoste de poet

RECITAL DE LIED-uri

tipărit la

MUZEUL DE ARTĂ VIZUALĂ GALAȚI-ROMÂNIA
VISUAL ART MUSEUM GALATI-ROMANIA

Machetare materiale publicitare - Anca Tofan, muzeograf

Manager
Dr. Dan Basarab Nanu
aprilie 2016